

28.9.2012

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 0042/2012, внесена от Jacek Kuzma, с полско гражданство, относно предполагаема небрежност, проявена от полското правосъдие при разглеждане на неговото дело и свързаното с това нарушение на европейско право

1. Резюме на петицията

Вносителят на петицията счита, че е станал жертва на небрежност от страна на полското правосъдие при разглеждането на неговото дело относно прилагането на директивата за работното време и изплащането на неизплатени работни заплати. Той се позовава на решение на Съда по дело C-173/03 (Извъндоговорна отговорност на държавите членки — Вреди, причинени на частноправните субекти от нарушения на общностното право, за които е отговорна национална юрисдикция, действаща като последна инстанция — Национално законодателство, което ограничава отговорността на държавата само до допуснатите от съда случаи на умисъл или груба небрежност — Изключване на всякаква отговорност, свързана с тълкуването на правни норми и преценката на факти и доказателства, извършени в рамките на упражняване на правораздавателната дейност). Вносителят на петицията вече е се е опитал, без успех, да защити своята кауза пред Европейския съд по правата на човека, но тъй като той изразява своето убеждение, че решението, произнесено от Съда на Европейския съюз по гореспоменатото дело, може да се приложи и към неговото дело, той приканва Европейския парламент да се намеси.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 27 април 2012 г. Комисията е приканена да предостави сведения съгласно член 202, параграф 6.

3. Отговор от Комисията, получен на 28 септември 2012 г.

CM\914325BG.doc

PE496.602v01-00

Вносителят е бил определен за администратор (*zarzadca komisaryczny*) на публичноправен субект в несъстоятелност, който в крайна сметка е бил обявен в банкрут. В хода на производството по обявяване в несъстоятелност заплатите на вносителя са били определени като част от дълг шеста категория и в крайна сметка не са били изплатени от имуществото при несъстоятелност. Вносителят безуспешно е обжалвал това решение пред полските съдилища.

Вносителят на петицията счита, че е станал жертва на небрежност от страна на полското правосъдие при разглеждането на неговото дело. Оплаква се от факта, че с решението на полските съдилища е загубил своето възнаграждение. Счита, че одобрявайки определянето на неговото възнаграждение като дълг шеста категория полските съдилища са нарушили Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКПЧ) и по-специално правото на собственост, както и правото на ефективни правни средства за защита.

Внесъл е жалба в Съда в Страсбург, но тя е била отхвърлена от Европейския съд по правата на човека.

В своята петиция до Европейския парламент вносителят твърди, че полските съдилища, включително съдилищата на последна инстанция, са пренебрегнали своите задълженията съгласно международното право, а именно ЕКПЧ, което е довело до решение, причиняващо му вреда от имуществен характер. Уповавайки се на заключенията на Съда на Европейския съюз (дела -173/03 *Traghetti del Mediterraneo* и C-224/01 *Köbler*) той твърди, че Полша следва да бъде задължена да поправи нанесената му вреда, която е резултат от окончателното решение на полски съд, нарушаващо неговите основни права, признати съгласно ЕКПЧ и правната система на ЕС.

В цитираните от вносителя заключения Съдът на европейския съюз признава отговорността на държава членка за заключение на национално съдилище на последна инстанция, когато заключението нарушава правило, постановено от правото на ЕС, целящо да предостави права на частни лица, когато нарушението е достатъчно съществено и съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението и вредата, претърпяна от увредените лица.

Този принцип не е приложим в случая, повдигнат от вносителя, тъй като не съществува връзка между заключението на съда и правото на ЕС.

Съгласно договорите, на които е основан Европейския съюз¹ Съюзът не разполага с общи правомощия в областта на основните права. Съгласно член 6 от Договора за Европейския съюз основните права действително представляват основен принцип на правото на ЕС. Основните права, признати от ЕС, са формулирани в Хартата на основните права на Европейския съюз Хартата е правно обвързваща, както бива пояснено в нейния член 51, за институциите и държавите членки на ЕС при прилагането на правото на ЕС. Член 6 от Договора за Европейския съюз ясно посочва, че разпоредбите на Хартата по никакъв начин не разширяват признатите съгласно Договорите компетенции на Съюза. Поради това въз основата на правото на ЕС

---

¹ Договор за Европейския съюз и Договор за функционирането на Европейския съюз.

държавите членки могат да бъдат обявени за отговорни за нарушения на основните права, единствено ако нарушенията са извършени, когато държавата членка е прилагала правото на ЕС.

Въз основа на предоставената информация не изглежда повдигнатият от вносителя въпрос да е свързан с прилагането на правото на Съюза. Регламентът на ЕС (ЕО) № 1346/2000 от 29 май 2000 г. относно производствата по несъстоятелност, който определя общи правила относно компетентността на съдилищата, признаването на съдебни решения и на приложимото право, както и относно координацията на открити в няколко държави членки производства не се отнася до този контекст. „Центърът на тежестта“ на жалбата е предполагаемото несправедливо определяне на вносителя за кредитор от шеста категория. Регламентът не съдържа правила относно определянето на категориите на кредиторите.

Полските съдилища, решили случая на вносителя, определяйки го за кредитор от шеста категория, не са приложили правото на ЕС, а националното право. Поради това решението на полските съдилища по никакъв начин не подвежда Полша под отговорност за нарушаване на правото на ЕС.

В настоящия случай е отговорност на държавата членка да гарантира, че нейните задължения в областта на основните права, съгласно международните споразумения като Европейската конвенция за защита правата на човека и вътрешното ѝ законодателство, биват спазвани.

Въз основа на представените в жалбата данни Комисията не може да разглежда случая.

В допълнение следва да се отбележи, че при всички случаи институциите на ЕС нямат правомощия да се произнасят относно компенсация за вреда от имуществен характер, причинена от нарушение на правото на ЕС от решение на съда на държава членка. Такава компенсация може да се търси от физически лица в националните съдилища.